

czalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, zwanej dalej „ustawą”, oraz odpowiednio w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 2 oraz art. 20 ust. 6 ustawy.

§ 5. 1. Pomoc publiczna na restrukturyzację przedsiębiorstw jest dopuszczalna na zasadach określonych w ustawie oraz w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest udzielana pod warunkiem, że:

- 1) program restrukturyzacji jest związany z ogólną racjonalizacją i ograniczeniem zdolności produkcyjnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) zapewnia przedsiębiorcom korzystającym z pomocy przetrwanie w normalnych warunkach rynkowych po zakończeniu okresu restrukturyzacji;
- 3) wielkość i częstotliwość pomocy są ściśle ograniczone do minimum koniecznego do przetrwania i będą stopniowo znoszone.

§ 6. 1. Pomoc publiczna na pokrycie wypłat dla zwalnianych pracowników lub pracowników, którzy wyrazili zgodę na przejście na wcześniejszą emeryturę, jest dopuszczalna pod warunkiem, że te zwolnienia lub przejścia nastąpiły w związku z całkowitym lub częściowym zaprzestaniem prowadzenia działalności, o której mowa w § 2 ust. 1.

2. Intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 50% kwoty wypłat dokonywanych przez przedsiębiorcę.

§ 7. 1. Pomoc przeznaczona na całkowite zaprzestanie prowadzenia działalności, o której mowa w § 2 ust. 1, jest dopuszczalna, z zastrzeżeniem § 8, pod warunkiem że przedsiębiorca:

- 1) uzyskał wpis do właściwego rejestru przed dniem 1 stycznia 2002 r.;

- 2) do dnia wystąpienia z wnioskiem o udzielenie pomocy prowadził działalność, o której mowa w § 2 ust. 1;
- 3) w terminie 6 miesięcy od dnia udzielenia pomocy unieruchomi lub zlikwiduje urządzenia służące do prowadzenia działalności, o której mowa w § 2 ust. 1.

2. Wielkość pomocy, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć wartości księgowej majątku przedsiębiorstwa.

§ 8. Przedsiębiorca prowadzący działalność, o której mowa w § 2 ust. 1, należący do grupy kapitałowej, w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów, może uzyskać pomoc przeznaczoną na całkowite zaprzestanie prowadzenia działalności po spełnieniu warunków określonych w § 7 oraz pod warunkiem, że:

- 1) zaprzestanie prowadzenia działalności, o której mowa w § 2 ust. 1, przez tego przedsiębiorcę spowoduje, w okresie 5 lat od udzielenia pomocy lub otrzymania przez przedsiębiorcę ostatniej części pomocy, znaczne zmniejszenie zdolności produkcyjnych grupy kapitałowej w zakresie produktów wytwarzanych przez tego przedsiębiorcę oraz
- 2) księgi rachunkowe tego przedsiębiorcy za ostatni rok obrachunkowy poprzedzający rok, w którym przedsiębiorca złożył wniosek o udzielenie pomocy, zostały zbadane przez biegłego rewidenta, który potwierdził rzetelność tych ksiąg.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 maja 2001 r. w sprawie udzielania pomocy publicznej w sektorze hutnictwa żelaza i stali (Dz. U. Nr 49, poz. 511).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

1550

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 października 2002 r.

w sprawie dopuszczalności pomocy publicznej w sektorze motoryzacyjnym.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres i maksymalne wielkości oraz szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy publicznej w sektorze motoryzacyjnym.

§ 2. 1. Rozporządzenie stosuje się do przedsiębiorców prowadzących, określoną zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 128, poz. 829, z 1998 r. Nr 143, poz. 918, z 1999 r. Nr 92, poz. 1047 oraz z 2001 r. Nr 12, poz. 93), działalność obejmującą produkcję, montaż lub prace projektowo-wdrożeniowe dotyczące:

- 1) silników spalinowych, ze spalaniem wewnętrznym (PKD 34.10.A), a także innych silników stosowanych wyłącznie w pojazdach mechanicznych określonych w pkt 2—4,
- 2) samochodów osobowych (PKD 34.10.B),
- 3) pozostałych pojazdów mechanicznych przeznaczonych do przewozu osób (PKD 34.10.C),
- 4) pojazdów mechanicznych przeznaczonych do przewozu towarów (PKD 34.10.D),
- 5) nadwozi pojazdów mechanicznych (PKD 34.20.Z, z wyłączeniem przyczep i naczep)

— w zakresie tej działalności.

2. Rozporządzenie stosuje się również do przedsiębiorców będących dostawcami komponentów, którzy zaopatrują przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, w komponenty na potrzeby procesu produkcyjnego lub stadium montażu lub biorą udział w pracach projektowo-wdrożeniowych dotyczących produktów wymienionych w ust. 1, pod warunkiem że:

- 1) działalność ta jest wykonywana w bliskiej odległości od miejsca wykonywania działalności przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, przez co rozumie się w szczególności odległość mającą znaczący wpływ na minimalizację kosztów transportu komponentów, w tym pozwalającą na bezpośrednie połączenie miejsc wykonywania działalności obu przedsiębiorców linią kolejową lub taśmą transportującą, oraz
- 2) przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest odbiorcą co najmniej połowy komponentów sprzedawanych przez danego dostawcę.

3. Przez komponenty, o których mowa w ust. 2, należy rozumieć zestaw podstawowych elementów przeznaczonych do produktów wymienionych w ust. 1 pkt 1—4, produkowany, składany lub montowany przez dostawcę komponentów i dostarczany przez niego przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, przy wykorzystaniu systemu zamówień. W szczególności komponentami są: części i akcesoria do pojazdów mechanicznych i ich silników oraz elementy wyposażenia elektrycznego do pojazdów samochodowych.

§ 3. Dopuszczalna jest pomoc publiczna:

- 1) na restrukturyzację przedsiębiorstw;
- 2) doraźna;
- 3) na prace badawczo-rozwojowe;
- 4) na utrzymanie poziomu zatrudnienia lub utworzenie nowych miejsc pracy;
- 5) na rozwój małych i średnich przedsiębiorców;
- 6) na ochronę środowiska;

- 7) na szkolenia na potrzeby określonych przedsiębiorców, bezpośrednio związane z rozwojem ich przedsiębiorstw;
- 8) na pokrycie kosztów bieżącej działalności przedsiębiorcy;
- 9) na nowe inwestycje.

§ 4. Pomoc publiczna, o której mowa w § 3 pkt 1—8, jest dopuszczalna na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, zwanej dalej „ustawą”, oraz odpowiednio w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 3, art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 2 oraz art. 20 ust. 6 ustawy.

§ 5. 1. Pomoc publiczna na nowe inwestycje jest dopuszczalna na zasadach określonych w ustawie oraz w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy, z wyjątkiem tych przepisów wykonawczych, które dotyczą dużych projektów inwestycyjnych, oraz z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Warunkiem dopuszczalności pomocy, o której mowa w ust. 1, jest jej przeznaczenie na zakup środków trwałych niezbędnych do:

- 1) utworzenia nowego przedsiębiorstwa lub
- 2) rozbudowy istniejącego przedsiębiorstwa.

3. Dopuszczalna intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, w przypadku nowych inwestycji spełniających jeden z następujących warunków:

- 1) koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą przekraczają równowartość 50 milionów euro obliczoną według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego w dniu złożenia wniosku o udzielenie pomocy,
- 2) łączna wartość pomocy wspierającej tę inwestycję przekracza równowartość 5 milionów euro

— wynosi 30% maksymalnej intensywności pomocy określonej dla danego obszaru w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 2001 r. w sprawie udzielania pomocy publicznej w sektorze motoryzacyjnym (Dz. U. Nr 28, poz. 305).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*